

jeg kun tillade mig nogle ganske korte Bemærkninger, med Hensyn til Uttringer, der ere fremkomne fra forskjellige Sider i Salen. Naar saaledes den ærede Rigsdagsmand fra Velle Amts 3die District (Rehmann) meente i sit første Foredrag at have udtalt sig klart, troer jeg dog virkelig, at der ikke er saa liden Uklarhed, vel ogsaa nogen Feiltagelse, i enkelte af hans Uttringer, naar han saaledes sagde t. Ex., at han paa det Bestemteste vilde erklære sig for, at Kirkens Gods var Statens Eiendom. Her ligger nu ikke Spørgsmaalet for, om hvis Eiendom Kirkegodset er, men jeg troer, at man dog ikke kan tale om Kirkens Gods, og Statens Gods i samme Mandedrag, thi det maa enten være Kirkens eller Statens. Naar den ærede Rigsdagsmand, som har stillet det Forslag, hvorom her for Dieblisset er Tale, har udtalt sig med et vist Eftertryk om, at han maatte frygte en Kirkeforsamling, just fordi den skulde repræsentere Kirken, og tilføiede, at denne Frygt var naturlig, saa vilde jeg virkelig have onsket, for min Skyld og maaskee for flere andre Medlemmers Skyld heri Salen, at han nærmere vilde have betegnet, hvori Naturligheden af denne Frygt var at søge, om det maaskee er den atter iaar tilbagevendende Frygt, hvorom der var Tale ifjor ved en lignende Forhandling, nemlig Frygten for det overvældende Hierarki, man maatte befrygte der vilde gjøre sig gjældende i en saadan Forsamling. Jeg troer nu tværtimod, at naar Talen bliver om Frygt for Hierarkiet, der vil gjøre sig gjældende i saadanne Spørgsmaal, da maatte Frygten komme frem der, hvor der var Tale om, at vedkommende Minister sammenkaldte de enkelte Mænd af Kirken, som han troede at kunne bruge til sit Demeed, hvilke Mænd han vel snarest vilde søge blandt Geistligheden, og ikke der, hvor Talen er om at sammenkalde en Forsamling udaf den hele Kirke, en Forsamling, som Ministeren ikke selv valgte efter sit eget personlige Forgodtbe-

findende, men som Kirken valgte efter bestemte forefærene Regler.

Jeg hørte den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts andet District yttre, at han ikke kunde begribe, hvorledes Kirken kunde blive repræsenteret igjennem en saadan Forsamling, eller hvorledes deraf kunde fremgaae en Repræsentation af Kirken. Dette var ogsaa en Hovedindvending, der fremkom fra den ærede Forslagsstiller selv; men naar det i Forbindelse dermed er sagt, at gjennem Cultusministeren styres Kirken nu paa samme Maade som før gjennem det danske Cancellie, og at Folketirken nu gjennem Cultusministeriet staaer i samme Forhold til Kongen som før gjennem det egl. danske Cancellie til den absolute Konge, saa troer jeg, at man allerede heri maatte for sig selv have antydet den Maade, hvorpaa man maatte indsee, at en saadan Forsamling dog kunde sammenkalbes, eller ialfald en Valglov skrives for en saadan Forsamling; thi saa maatte Magten dertil ligge i den absolute Konges Haand (Tscherning: Nei, det er netop Feilen). Naar der iøvrigt er talt Saameget om, at der ikke kunde komme en Forsamling istand, der skulde repræsentere Kirken, da er deri desto værre Sandhed, forsaavidt som Folketirken slet ikke for Dieblisset er i Besiddelse af saadanne Organer, igjennem hvilke den kan skabe en Forsamling, der i Gæt og Alt kan repræsentere den; men Folketirken er heller ikke saaledes uden al Form, at jo udaf denne Forsamling kan vælges, som Kirken kan vedkiende sig som sin Repræsentation; thi her er ikke Tale om at sammenkalde en Forsamling, der skal repræsentere den kirkelige Lovgivningsmagt angaaende Kirkens Liturgi og Dogmatik, saaledes som den ærede Rigsdagsmand for Holbeks Amts andet District (Tscherning) udtrykte sig, og deri troer jeg, at Grundfeiltagelsen laae i samme ærede Talers hele Foredrag.